

פֶּרֶך תְּקִבָּה

לְשִׁבְעָה טַהֲרָה וְלִשְׁבָּחָה תְּהִלָּה

ספר הקפות

לשיטוי עצרת ושמחת תורה

כמו שנאמרו בבית מדרשו של
הר"ק רבי פנחס מקוריין זצ"ה

יצא לאור לראשונה ע"י
הר"ג ר' יהודה יודל ראונבערג זצ"ל

ועתה יוצא לאור מחדש
ע"י נכדו
אהרן אריה ב"ר יהודה יודל נ"י ברוידא
נו יארק • תשס"ה

כעוש"נ

סיד הראבנן

לטביה ספרה האנגלית

עם תרומות נאים ומוקלים לכל הקפה כפי מה שוחרק לה על דרך האמת עפ"י שורשה ותיקונה. כמו שגאכון בכתה פדרשו של דבר החזק עיר וקירות אספליליא החזירה כי כי' קשח'ן מן פנים טקווין ואקליה'ה. ונתקה להו נס מונחים טובים וורבה והודש חורה עטוקם מאר מאהמן הרה"ק הנ"ל. וגם התפלות שאחר הרקפות מספר עביה"ק.

צא לאור על ייז' וריה"ג המזרום וכו' מוח"ד יהוה יול כ"ר ישראלי שתק' ו' רהועבעער. מלפנס רב בכ"ק אסלאן, ואראשא לאורן, גבורות פולין, וכעת נמקל לדייניך כעד אדריכן פואנרטיאל כמיית אנטואן. והוא וסרך הווערונו לויין, והבתכים געש לידו טהה ר' שזק לעירען, נמר זרכ' וזריך וזרול ר' בערטשא צי' ו' טער טירלקוב, שהויה תלטיטי חנוך להרה"ק הסמחדר הנ"ל.

נדפס בשנת עשר'ת לפ"ק בעור מאגניטרייל
בדפוס ה"קענדער אדלער"

This book is an
educational project of
STULL, STULL & BRODY
6 East 45th Street • New York NY 10017
Tel: 212 687 7230 • Fax: 212 490 2022

©
תשס"ה / 2004
כל הזכויות שמורות
All Rights Reserved

הוכן לדפוס ויו"ל

ע"י

מכון באך התורה
מכון לעריכת ספרים וכתבי יד • מפעלי הוצאה לאור
41 East Eighth Street • Lakewood NJ 08701
Tel: 732 364 9638 • Fax: 732 901 0621

סדר הקפות לשמ"ע ולש"ת

קדם להזאת ס"ת אומר הש"ץ אתה הראת והיכיר ענן אחורי כל פסק ופסק:
אתה תראה לרעת פי יי' והוא האלים אין עוד מלבדו: לעשה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו: אין במוך באלים אדרוי ואין במעשייך: ימי כבוד לך לעולם ישmach לך במעשייך: יהי שם יי' מביך מעתה ועד עולם: יהי יי' אלחינו עטנו באשר היה עם אבותינו אל יעבנו ולא יטשנו: זאמרו הוישענו אלהי ישענו ובקבצנו ותצלנו מן הנזאים לחודות לשם קדשך להשתבח בתקלהך: יי' מלך לך מלך לעולם ועד: יי' עז לעמו יתנו לך יברך את עמו בשלום: ויהיו נא אמרינו לך צון לפני אדון כל:

פוחחן הארון

ונדר בנסע הארון ויאמר משה קומה יי' ויטפוצו איביך ונגסו משנואיך מפניך: קומה יי' למנוחך אתה וארוןך עד: פתניך ילבשו צדקה וחסידך ירננו: עברור דוד עבדך אל חשב פניו משיחך: ואמר ביום התחנה אלחינו זה. קיינו לו יוושענו עלמים וממשיחך בכל דור ודור: כי מצינו פצע תורה ורבך יי' מירושלים:

אב תרגמים, הייטה ברצונך את ציון, תבנה חומות ירושלים:
כי לך לבד בטחנו, מלך אל רם ונשא אדון עולם:

^{*)} העות הרב המול': נל' שאין בכלל והשמות של הפקודים הכו לה' וכו'. כי השמות של הלו' הכו הם בפי ספירות הראשונות כה'ב' שנקדרו זה קמ'ז פת'ח צורה' וכן:

בגופנו וטמונו בלבב שלם. ויהיו כל מעשינו לשמה ולברך
תאות נפש, ותווננו לתרתק מתקנה ואכזריות ובעם, ולקנות
מרות תחדר בקנו נמו, ולמען תורה מקודשת תנחת בימין.
ולמען אברהם אחות איש חסן, פטלא משאלה לבנו לטובה.
יודע לעצמי חמל טוקד וחסדר עמננו. חסדייך עוזם אשרתך, לד
ורד אוֹדֵיע אַמְוֹתָך בְּפִי: סתרי ומני אתה, לדברך יתהלך דרכיך
יְהוָה רַבָּנוּ אָמְרֵי פִי וְהַגּוֹן לְבִי לְפָנֶיך יְהוָה צְדִיק וְנוֹאֵל:

תקפה שנייה

בחקפת הזאת ציריך לכוון כל שם הויה ביה בנקודה שוויא המרמז לטפירות
גבורות:

חוֹשֶׁעָה נָא.	דוֹבֵר אֲדֻקּוֹת
הַצְלִיחָה נָא.	הַדּוֹר בְּלָבּוֹשׂ
וַתִּמְךָ וְתִסְרֵר	עֲנָנוּ בְּיּוֹם קָרָאנָנוּ
קוֹל יְיַבְּחָה: עדות יְיַאֲמָנָה, מִחְבִּיתָת פָּתִי: לְדֻעָת בָּאָרֶץ	הַדְּבָרָה, נְכַל גּוֹיִם יְשֻׁוּתָה: קָבֵל רָעָת עַמָּה, שָׁגַנּוּ טָרָעָנוּ
נוֹרָא: לְךָ וּרוֹעַ עִם גְּבוּרָה, תָּעוֹז יְהִדָּה טְרוּם יְמִינָה:	

א' ל מסתור בשפריר חביב, השבל הנעלם מבל רזין, עלת
העלות מוכתר בכתר עליון, פטר יתנו לך יהוה:

ב' בראשית תורה הקדימה, רשותה חכמתך הסתומה, מאין
תמצוא והוא נעלמה, ראשית חכמה בראת יהוה:

ג' חבות הנחר נחל אמונה, מים עמקים רדם איש תפינה,
תוצאתויה חמשם שעריו בינה, אמונה נוצר יהוה:

ה' אל הנдол עזינו כל גנדת, רב חסר נдол על השמים
חסר, אלהי אברהם וכור לעברך, חסדייך עז אופיר תחלות
יהוה:

שכינה מקודשת בתובנו, ובוותה ר אברהם עמננו, ושם נשמה כולם
בבאו לאיזן ברננת במחרה גימינו:

רַחֲמָנָא אַדְבָּר לֹן וּבָוֹתָה דָּאָבָּרָתָם רַחֲמָא:

יהי רצון מלפנייך יי אלתינו ואליך אבותינו אב תרומות, שבוכות
חקפה ראשונה שחבקנו לתבה בשמה תונתך תרומות
לחסיך, יי מסך יי עליינו, ותווננו לעברך ביראה ואהבת, ותני
אהבתך תקועה בלבנו תמיד כל ימי חיינו, ותהי יראתך על
פנינו לבתי נחטא, ובכל מרה ומרה שתמוך לנו נורא לך
במאד מאד. ותווננו להשביל להטיב ולטמול חסר בבל פתנו

הypotheses	הypotheses	סדר	הypotheses שנייה	הypotheses	סדר
וְהִי רָצֵן מֶלֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֶתְנוּ אֱבֹתֵינוּ שְׁבוּכֹת הַקָּפָה הָאֲתָה הַשְׁנִית הַרְׁמָמוֹת לְגֻבָּרוֹת, תַּוְבֹּנוּ לְהַתְּגַבֵּר עַל יִצְחָק, וְתוּ בְּנֵנוּ בְּחֵךְ לְבַבְשׂ תְּאוּתֵינוּ הַגּוֹפְנִיות, וְלֹעֲמֹן יִצְחָק עַבְדָּךְ נָאָר גְּבוּרָה. עֹזֶרֶת אֶת גְּבוּרָתָה, וְלֹבֶחֶת לְשׁוֹעָתָה לָנוּ. וּבָמוּ שְׁבַבְשַׁ אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת רְחִמָּיו לְעַשׂוֹת רְצָוֹת בְּלֵבֶב שָׁלָם, כִּי יְבַבְשֵׁ רְחִמָּךְ אֶת בָּעֵסָה, וַיְגַלֵּוּ רְחִמָּיךְ עַל מְרוֹתָה, וְתַהְגַּנוּ עָלָנוּ יְ אֱלֹהֵינוּ בְּמִדְתַּת חַסֶּד, וְתַבְנֵנוּ לְנוּ לְפָנֵים מִשְׂרוֹת מְדוֹרָה, וּבְטוּבָה חַדּוֹל יִשְׁׁוּם תְּרוֹזָן אָפָּךְ מְעַמֵּד וּמְעַרְךְ וּמְאַדָּךְ וּמְנַתְּלָתָה. וְתַבְטַל מְעַלְנוּ כָּל גָּעוֹרוֹת קָשֹׁות וּדְרֹוֹת, וְתַגְדֵּל אַלְיאָנוּ גָּרוֹת טּוֹבָות בָּרָבָר רְחִמָּךְ: גַּם מְדוֹדִים חִשְׁךְ עַבְדָה, אֶל יִמְשְׁלוּ בְּיַי אֹו אִתָּם. בְּאַבְרָהָם יִסְפֵּד לְךָ וְתַהְתַּתְ בְּגַפְיוֹ תַּחַסְתָּ, צָנָה וּסְטוּרָה אַמְתָה. וְאַנְחָנוּ עַפְקָד וְצָאן מְרַעַיְתָךְ נֹרֶחֶת לְךָ לְעוֹלָם לְרוֹר וּרוֹר, נְסִפָּר תַּחַלְתָה. רַעַת יִשְׂרָאֵל הַאוֹרֶה נָתַג בְּצָאן יוֹסֵף, יִשְׁבַּת תְּפִירְבִּים חַוְפִּיעָת. הַזְּנִינִי יְ רַחֲךְ אַלְלָךְ פְּאַמְתָה, וְחַדְ לְבַבֵּי לְזִקָּה שָׁמָךְ.	בְּנִינָה יְפֵה פּוֹרִים מְשֻׁפְטֵינוּ הַאִירָת, אַתָּה גְּבֹר לְעַלְם וְיוֹתָה:	סְרוּם נָאָר בְּבָחָן וּגְבוּרָת, מָזְעִיא אָוֹרָה מִןְיָן תְּמָוָת, פְּהָר וְצָחָק			
וְהִי רָצֵן אֱלֹהֵינוּ פְּנֵינוּ: גְּבֹר וְנוֹעֲרִין: הָאָהָרָה וְנוֹתָה: וְבָרוֹן לְנַעֲתָה: טָהָר עִינִים: בְּהָרוֹן יְשִׁועָתָה: מְעַטְהוּ קְנָאתָה: סְתָרוֹן יְשִׁירָה: פְּעַלְתָוּ אַמְתָה: קְרוֹב לְקוֹדָאֵו בְּאַמְתָה:	בְּשָׁמִים וּבְאָרֶץ: דָּגָל מְרַבְבָה: וְאַזְתָה וּבְגָרָאָה: חֵי עַולְמִים: יְוֹשֵׁב סְתָהָה: לְכֹוֹשׁ צְדָקָה: נְאָפָר נְקָמָה: עַצְתָו אַמְוֹתָה: צְדִיק וְיִשְׁרָה: תּוֹלָה אָרֶץ עַל בְּלִימָה:	אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ: גְּבֹר וְנוֹעֲרִין: הָאָהָרָה וְנוֹתָה: וְבָרוֹן לְנַעֲתָה: טָהָר עִינִים: בְּהָרוֹן יְשִׁועָתָה: מְעַטְהוּ קְנָאתָה: סְתָרוֹן יְשִׁירָה: פְּעַלְתָוּ אַמְתָה: קְרוֹב לְקוֹדָאֵו בְּאַמְתָה:			
שׁוֹבֵן שְׁתָקִים: שְׁבִינָה חַקְדָּשָׁה בְּתוּבָנוּ. וּבְתוֹתָה דִּיזְחָק אָבִינוּ עָפָן. וּשְׁם נְשָׁמָח כָּלָנוּ גְּבוֹא לְאַיִן בְּרוֹנָה:	רַחֲמָנָא אָדָבָר לֹן זְבוֹתָה דִּיזְחָק עַכְרָתָא:	רַחֲמָנָא אָדָבָר לֹן זְבוֹתָה דִּיזְחָק עַכְרָתָא:			

הקפדה שלישית

בחקפה זו את ציריך לכוון כל שם חוויה ביה בנקודת חוויל'יט המרמו למשמעות תפארת:

וזה ווישר,

חוימל דלייט,

טוב ומיטיב,

קול יי בחרדר; פקווי יי ישרים, משפמי לב; יודוק עפים אליהם, יודוק עפים כלם; נא גבר דורייש יחידך, בלבב שמרם; נתן אמת ליעקב, חסר לאברהם;

מנין יפה פומרים

מי אל במנזע עוזה נדולות. אבריך יעקב נרא תחלות. תפארת
ישראל שומע תפלות. כי שומע אל אבינוים יהוה;

על ישראל אמונהו. על ישראל ברכתו. על ישראל נאותו. על
ישראל דברתו. על ישראל תרתו. על ישראל עירתו. על
ישראל זכירתו. על ישראל חמלתו. על ישראל טהרתו. על ישראל
ישרתו. על ישראל בנתנו. על ישראל לאמתו. על ישראל מלכותו.
על ישראל גננותו. על ישראל סבלתו. על ישראל ערכתו. על ישראל
פעלותו. על ישראל צדקהו. על ישראל קדשו. על ישראל רגשותו.
על ישראל שכינו. על ישראל תפארתו;

שכינה הקדושה בתוכנו. זכותה וחתימת יעקב עמה. ושם נשמה
בoklyn בבאו לציוון ברגנה;

וחמאנא אדבר לך זכותה דיעקב תפארת:

יהי רצון מלפנייך יי אלהינו ואלקי אבותינו, שבבות תפאה
שלישית חרומות לחפארת, טובנו לחיות מעבריך חנאמר
עליהם, ישראל אשר בך אחפאה. וטובנו לעסוק בתורתך הקדושה
תורת אמת, ותחיה כל מנחותנו לבקש ראמת, ותחנו למען דעת
אמותות רני התורה, וטובנו לחתרחק מהשקר והטוב, וכל פנות
שנפנה ייחו על רבר אמת, ובוכות תורה אמת וזכות יעקב
אבינו ע"ה החותם בתפארת מרת אמת, וכחיבת העם אמת ליעקב,
טהנו ותעשה בקשנותנו, ובקרא לירושלים עד ראמת על פנו
נkehah לד יי אלהינו לראות מתרה בתפארת עוז: תקרב רמי
לפניך יי, ברברך חביבינו. פעמי הבן באומרתך, ולא תשלט כי
כל און. אשריך אדם עוז לו בה, מסילות כלכבות. רחמן רביכ
יי, כמשפטיך חי. לתלהך יי ורבך כי ורבך כל בשך שם קרש
לעלם ועד. יתיו לרצון אמרי כי ותינו לפני לפניך יי צור
ונואלי;

מהימנָא אָדָבֵר לֹן וּבוֹתָה רַמְשָׁה רְעִיאָ מְהִימָּנָא:

יהי רצון מלפניך כי אלתנו ואלנו אבותינו, אל מלא רחמים, שתעשה לנו ובות הקפה ריביעית קדושות למדת נצח, בראשיך תרבים אל יזענו נצח סלה ואחר, ונשמחה ונראה עימות פימיך נצח, ותזענו לכל תפתקחות וגיחמות שתבטחנו ע"י נבייך הקדושים, ונעם נצח ישואל לא ישקר ולא גחתם. ותזענו והאטאננו לנצח, ותנצח איבני, ותסחט ותחסם פ"ג האקוניות אלאינה, ולמען זבות משה רעיא מהימנָא חרותם במרות נצח, תאר עינינו בתרצה, ואחריו מצוחך פרודת נפשנו ותונלו אלה עולם מגילות תלל תה בוגות משה רעיא מהימנָא. ותבנה בית תפkickש במדה במעינה וקהל בון לוי תפב על שיר'ה ונבל'ה עמו בדור געים עם גבל, לאצם על מלאכת בית יי. נזרע ביהודה אליהם בישראל נדול שם, אדרק לאני ותלה ושם לדרכ פגמי.

תני יי כי אליך אקרא פל דום:

ויהי לרצון אמריך פי ותניון לפני לרפניך יי צורי ונאל:

הקפדה רביעית

בחקפה הזאת אריך לכון כל שם הויה כה בגוף חיר"ק המרטוי לטפירת נצח:

יְוָדָע מִתְשֻׁבָּת

הוֹשְׁעָה נָא,

בְּגִיר וּנְאֹר,

לְוַכֵּשׁ אֲדֻקּוֹת

עַגְנוּ בַּיּוֹם קְרָאָנוּ;

קול יי שובר ארים, וישבר יי את ארץ הלבנון: וירקדים

במו עגל, לבנון ושרון כמו בן ראמים: מזות יי ברה,

מארית עינם: ישמחו וירשו לאפים, כי תשפט עמים מישור,

ולאמים בארץ תנחים סלה: ברכם טהרם רחמס, צדקתך

תפיד גמלם: נעימות בימוק נצח:

נבון יפה טופר

יה זבות אבות בין עליון נצח ישראל מאורתינו גאלנו וטבור

גולות דלנו ותעלנו לנצח על מלאת בית יתוה:

ישמח משה במתחה חלק כי עבר נאכו קראת לך. כליל תפארת

בראשו נחת לך. בעמדו לפניך על מרג צין. שי לחת

אבני חורף ביר. ותבריך פניו בקוצי הור. הוא יאצל גם עליינו

יו ואורה. לשמת בשמתה הורה:

שכינה תפkickש בתוכננו ובוותה רמשה רעיא מהימנָא עפנא. ושם

נשמח בולנו בבוא לאיון ברגה במרתה בימינו:

יב	סדר	הקפדה חמישית	הקפדות	יב	סדר	הקפדה ששית	הקפדות
----	-----	--------------	--------	----	-----	------------	--------

הה רצון מלפניך יי' אלתנו ואלתי אבותינו, שתעשה למען רחמייך ולמען הקפה חמישית תרומות למדת ההור. ותווננו לכהר חתונה ולזמירות, ולחותך ולאםם גרבים בושלות, חי ברבי דרכנו רשלתי, ותווננו שלא נלך בעצת רשעים, ולא נתיה מהולכי רכבל, ולמען ובות אהרן קדוש יי' החתום במדת הור לטובה, ותווננו לרדוף שלום ולבקש שלום ולשים שלום ולהרבות שלום בעוילם ולמעבד עבירה דאהרן ותשים שלום ביענו ותברכנו לחייט טוביים ולשלום, ובא לציון גואל. נרול בבורו בישועה, הור ותהר תשוח עליך במחנה ביטינה חשם נפשנו בחיתם, ולא נטען למוט רגילהנו. ויחי יי' לי למשיב, ואלתי לצור מחסן. דוד מצוניך אריך, כי תרחיב לבן.

ירכו לרצון אמריך פי ותהיון לבי לפניך יי' צורי ונאלין

הקפדה ששית

בחקפה הוצאה צורך לכון כל שם הויה ביה בנקודת מלאכיות המרמז לסתירת יסוד:

הושיעך פא.
תצלחת נא.
עננו ביום קראנו:

עוור דלים
פודה ומיאל
צד עולמים

הקפדה חמישית

בחקפה הוצאה צורך לכון כל שם הויה ביה בנקודת שוריק המרמז לסתירת הווד:

מלך עולמים
הושיעך נא.
נאור ואדריך
עננו ביום קראנו:
סומך נופלים
קול יי' חזיב להבות אש: ראת יי' טהורה, עומרת לעד:
יודוק עפים אלחים, יודוק עפים בלם: חסין קדוש ברוגן
טובך נחל עדתך: יי' אדרוננו מה אדריך שמקד בכל הארץ,
אשר תננה הורך על השמים:

מנון יפה מומרים

מימין ומשמאלי יונקת הנכויות. נצח והוד מלה נמצאים. יבון
ובעו בשם נקרים. וכל בניך למורי יתנו:
שיר המעלות לדור הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים נם יתר:
בשםם כתוב על בראש יוזד על מקון זון אהרן שורד
על פי מידותינו ג בטול חרמן שיזיר על קורי ציון כי שם צוה
יי' אט הברה חיים עד העולם:

שכינה הקדושה בתוכנו. ובאות דאהרן בנה עפנה ושם נשמה
גולנו בבוא לציון ברנה במחנה בימינו:

רחמנא אדריך לנו ובאותה דאהרן בנה:

וזל ייחיל מרבר, ייחיל ימבר קדרש: משפטינו יאמת,
ונידקו יתקדו: ארץ נתנה בובליה, יברכנו אללים אלהנו: יחיד
אה לעוף פנות, וכרי קדרשתך: צדיק יככל דרכיו, וחסיד
בכל מעשונו:

טסוד צדיק **בשבועה געלט**. **אות ברית** הוא **לעולם**. מעין חכירה
צדיק יסוד עולם. צדיק אתה יהוחוה:

הארדת והאמונה,
גבינה ותפרקה,
חגנות וחגדלה,
ודעה וחרביה,
והוד ותקדה,
נוועד ותויטיקות,
זוזה וחותה,
חתיל ומחסן,
טבבם וחתמה,
ויחוד וחראתה,
כברת וחכבודה,
לכחה ולהלבוב,

רְחַמְנָא אֲדָבֵר לֹן וּבוֹתָה דְּדוֹד מֶלֶבָא מִשְׁיחָא:

גַּיְפַּ לְשָׁנָה תְּבָא בִּירוּשָׁלַיִם:

יְהִי רָצֵן מֶלֶבָא יְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֱבֹתֵינוּ, אֶל מֶלֶא רְחַמְנָא שְׁתַעֲשֵׂת לְמַעַן רְתַפִּיה, וּכְבוֹdot הַקְפָּה שְׁבִיעִית תְּרוּמָות לְמִלְבָות, וְתָגֵלה וְתָדַח מֶלֶבָות עַלְנוּ מְהֻרָה, וּמְלָךְ עַל בֵּל הָעוֹלָם בְּלֹו בְּכָבּוֹדָה וְתָהִיתָה לִי הַמְּלָכָה, וְתָהִיתָה יְהִי לְמַלְךָ עַל בֵּל הָאָרֶץ בְּיוֹם חַתּוֹא יְהִיתָה יְהִי אֶחָד וְשָׁמוֹ אֶחָד, וְעַשְׂתָה לְמַעַן דָּינָה הַמֶּלֶךְ עַזְזָה מְחֻתוּם בְּמִרְתָּבָה מִלְבָות וְתָשָׂרָה שְׁבִינָתָךְ עַלְנוּ. וְתָהִיתָה אֱלֹהֵינוּ עָפָנוּ כַּאֲשֶׁר תָהִיתָה עַמְּ אֱבֹתֵינוּ אֶל יוּעָבָנוּ וְאֶל יְפָשָׁנוּ מְתַלְלָא אֲקָרָא יְהִי, וְמַן אֲבִי אֲוֹשָׁעָן. לְעַלְמָן יְהִי, דָּבָר נָצֵב בְּשָׁמִים. לִי חַסְדָּךְ בְּרוֹלָל עַלְיָה, וְחַזְלָתָנָה נְפִשְׁיָה מְשָׁאָל תְּחִתָּה. וְאַנוּ בְּיָהָרָה רְעָנָן בְּבֵית אַלְתָּם, בְּפָחָתִי בְּחֶסֶד אַלְתָּם עַולְמָן וְעַרְבָּה. פְּתָאָתָן עֲגָנוּ שְׁמַעַת יְהִי תְּכִין לְבָם תְּקַשֵּׁיב אָגָּהָה:

רְבָּגָנוּ שֶׁל עַזְלָם, תָּנָה אָנָחָנוּ בְּאַמְּרָה וְאַתָּבָה וְשְׁמָתָה רְבָּתָה לְחוֹדּוֹת לְךָ עַל אֲשֶׁר גַּרְשָׁנָנוּ בְּמִצְוָה, וּבְחַרְתָּ בְּנוּ מֶלֶל הַעֲפִים, אֲחַבָּת אָוֹתָנוּ וְרָצִית בְּנָנוּ. וְתַהַנֵּן לְנוּ אֶת תְּוֹרַת הַקְרֹושָׁה תְּוֹרָה שְׁבָכְתָב וְתְוֹרָה שְׁבָעֵל פָּתָה. וְקַרְבָּתָנוּ לְעַבְדָתָה. מָה אָנוּ, מָה חִינָנוּ, אֲשֶׁר עָשָׂתָנוּ עָמָנוּ תְּסִירִים גְּדוֹלִים רְבִים וְעָצּוּמִים כְּאַלְתָה, וְעַתָּה יְהִי אֱלֹהֵינוּ מְזֻרִים אָנָחָנוּ לְךָ וּמְחָלִים לְשֵׁם תְּפָאָרָתָה. אָמֵן

חָקָן פְּנִימָר בְּאַחֲרָא עַלְשָׁר סְפִירּוֹת. וְמַוְתָּה אַלְפָה יְרָאָה מְאוֹרוֹת. סְפִירּוֹת גְּנוּרָתָם יְתַדְּרָא מְאוֹרוֹת. תְּקַרְבָּה רִינְתִּי לְפָנֵיךְ יְתַהּוּ:

וַיָּאַתְּהָוּ כָּל לְעַבְדָה, וַיְבָרְכוּ שֵׁם בְּבָרְךָ, וַיְגִירְוּ בְּאַיִם אַרְקָה, וַיְדִרְשְׂוּ אַעֲמִים לְאַדְרוֹה, וַיְתַלְלְדוּ בְּלֹא אַפְסִי אַרְזָה, וַיְאִמְרוּ תְּמִיד גָּדֵל יְהִי, וַיְזִבְחְוּ לְךָ אֶת בְּתֵיכֶם, וַיְזִבְחְוּ אֶת עַצְבֵיכֶם, וַיְחִפְרְוּ עַם פְּסִילְתְּכֶם, וַיְטַבְּשׁוּ שְׁכָם אֲחָד לְעַבְרָה. וַיְזִירְאָד עַם שְׁמַשׁ מְבָקֵשׁ פְּנֵיה, וַיְבִירְוּ בְּפַח מֶלֶכְתָּה, וַיְלַמְדְוּ תְּווּמָה בְּינָה, וַיְמַלְלְוּ אֶת גְּבֻרָתָה, וַיְנַשְּׁאָרָה מְתַנְשָׁא לְכָל לְאָשָׁה, וַיְסַלְדוּ בְּחִילָה פְּנֵיה, וַיְעַפְרֹדוּ נָרָה תְּפָאָרָה, וַיְפִצְחוּ קָרִים וְרָתָה, וַיְצַחְלוּ אַיִם בְּמֶלֶכָה, וַיְקַבְּלוּ עַל מֶלֶבָות עַלְיָהָם, וַיְרַומְמוֹךְ בְּקַהֵל עַם, וַיְשַׁמְעוּ רְחוּקִים וְגָבָא, וַיְתַנוּ לְךָ כְּתָרָה מֶלֶבָה:

אָין בָּאָלְהָנוּ, אָין בָּאָדָונָנוּ, אָין בָּמֶלֶבָנוּ, אָין בָּמְשִׁיעָנוּ: מֵי בָּאָלְהָנוּ, מֵי בָּאָדָונָנוּ, מֵי בָּמֶלֶבָנוּ, מֵי בָּמְשִׁיעָנוּ: נָרָה לָאָלְהָנוּ, נָרָה לָאָדָונָנוּ, נָרָה לָמֶלֶבָנוּ, נָרָה לָמְשִׁיעָנוּ: בָּרוֹךְ אָלְהָנוּ, בָּרוֹךְ אָדָונָנוּ, בָּרוֹךְ מֶלֶבָנוּ, בָּרוֹךְ מְשִׁיעָנוּ: אָתָה הוּא אָלְהָנוּ, אָתָה הוּא אָדָונָנוּ, אָתָה הוּא מֶלֶבָנוּ, אָתָה הוּא מְשִׁיעָנוּ:

שְׁבִינָה הַקְרֹושָׁה בְּתוֹבָנָה, וּבוֹתָה דְּדוֹד מֶלֶבָא מִשְׁיחָא עָמָנוּ. וְשֵׁם נִשְׁמָה בּוֹלָנוּ בְּבָא לְאַיִן בְּרִנְגָה בְּמִתְרָה בְּיָמֵינוּ:

ובכן אין לנו גואל ומושיע בלהקה. הנשמה לך ותנו פעלך
חוסה על עמלך. ובכח שבע הקפות שהקפינו לך מה שבת
ספר תורה, ושפטנו לבביך תורה, תחת מלך רחמים עליינו.
חשיבנו אבינו לתוכה, וקרבנו לפניך לעוברכך. ויתמתקו מדיניות
ויבשו רחמייך את בעליך. יגלו רחמייך על מחותך. ותוציא לאור
כל נצוא תורהנו ומוצותינו, וישוב הכל לאיתנו בראשון. ולא
ידח פנינו נרת. ותובנו לעסוק בתורה לשמה, למדוד וללמוד לשמר
ולעתות להוציא לאור כל חילך פדר'ם תורהנו השיביט לנפשנו
רוחנו ונשנתנו. ותתנו מאחד חכמה בינה ודעתי, לחדש חווישים
רבים אמתים בفرد'ם תורהן הקדושה. וקוויות וחוויות וшибים
אמתיים וחוזשי דינים לאמתה של תורה. וברוב רחמייך תובנו
לרע קדוש בנים חכמים וחסידים ורע אנשים ובירא מוליהו. ולא
ימצא בנו ולא בורענו שם פגום ושם פסול. ואתה ברחמייך
תנתנו בנו בבח ובירות ויבטל מספק, ותווך ואפי' באכרים וגדיינו
ונופנו לעמוד על המשקה. ולא יארע לנו שם קיוחש ושם
כאב ונחתה ש晦ות וטובים ובריאים לעוברכך. ותאלנו מבל רע.
אלחינו ואלהי אבותינו מלך על כל הולם בלו בגבורה והנשא
על כל הארץ בירך והופע בחרד נזון עזע על כל יושבי תבל
ארצה, וידע כל (עשיה) פועל כי אתה פעלתו, ויבן כל (יצירה)
יזור כי אתה יצרתו, ויאחד כל אשר (בריאה) נשמה באתו כי

עדול צערנו בחלולתו על לבבנו כל אשר נתרשלנו מלבבך
בתחורך תקדושת, וכל אשר פנמו בלבךנו, הוא מ cedar למור
לחטן, והוא מ cedar שלאל למכנו בקלה ווראת ברת מה לעשות,
וthon שלאל פרחנו להבין דבר על בורי מצוי תני ועומק תבלבת,
וthon אשר קטענו מלות עלי שית וthon אשר לא תמכנו ותוננו
ברבי דרבנן לשלה, ולא אמרנו ברבים כושלות. ובאות ובאות
פנמו בבב' אותיות תורה, וטעינו בלמוד ובהזראת, ולא נהנו
בטכים תלמיד קבם. ועוד אחת לאשר נפל נצוא תורהינו
ומאצינו לנורות נשברים, וישב מפנו שבוי.

על הכל בשנו ונבלנו ובמסתנין ובבבב' נפשנו, וראה ורעד
יבא בנו, ותבפנו פלאות. וthon עתך בבבב' פנים אלו שבים
ומתחרטים, ואנו רוצים לעשות רצוננו ברצונך. ויח' רצון מלפנייך
י' אלהינו ואלהי אבותינו. אל רחום ותנו, וברעת שרצוננו לעשות רצונך
בונתינו, כי אתה בון לבות, וברעת שרצוננו לעשות רצונך
ולעתך בתורה הקדושה ברת מה לעשות. ואתה הבתתנו על
ידי עבדיך חכמי ישראאל הבא לטער מסעין אותו. ובבן יהמו
נא רחמייך וראה כי אולת זד ואפס עזר ועוז. ואורן ארץ
העמים ובטל נטחה ותקף גלות נז' ונפש זו תהה קיו בעוכרנו
כי נבר אויב יצרנו קרע, ועשה אשר זעם לתרינו מתורה
ומשבורה:

בו, ואשמה תקומי בו. איה לנו בסוד עם קדשו. אלה צורו אחסה בו: נגילה. ובכל לב ארונו גבורתו. ואספראת הדרלה. בשושן השבנו לבייה. על חסידך ועל אמתקה: נגילה. התקבוץ מלאים זה אל זה. זה לגלל זה. ואמר זה זה. כי הוא זה ומי זה הוא. מאחו פנוי כסא. פרשו עליון עגנון: נגילה. מי עלה למורום. מי עלה למורום. מי עלה למורום. והוא מברחת: התקבוץ. משה עלה למורום. משה עלה למורום. משה עלה למורום. והוא הוריד עוז מברחת: התקבוץ. אנגיל ואשמה בשמחת תורה. בא בא אמתה בשמחת תורה. תורה היא עין חיים. לךם חיים. כי ענף מקור חיים: אברהם שמה בשמחת תורה. יצחק שמה בשמחת תורה. יעקב שמה בשמחת תורה. יעקב שמה בשמחת תורה. משה שמה בשמחת תורה. אהרן שמה בשמחת תורה. אלהו שמה בשמחת תורה. שמו אל שמה בשמחת תורה. שלמה שמה בשמחת תורה: תורה היא וכו'. אשדריבט ישראל. אשדריכם ישראל. אשדריכם ישראל. כי נbam בחד אל. והנתנו לכם התורה מפרק (נ"א מס' פ' מתנה):

אלקי (אצלית) ישראל מלך ומלוותו כלל משלה. קרשנו במאזותיך ומן חלמנו בתורהך. שבענו מטהובך. ושמה נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעברך באמתך. ואל תדרחנו מפני שם נברא שבעולם. ותאריך ימינו בטוב. ושנותינו בגעימות. ומלא שענותינו שפטונים נשנה. אורך ימים ושנות חיים טובים לנו לעברך. ובאל גנפיך תהירנו. ותצילנו לנו ולכל פנו ביהנו מכל גערותך קשות ורעות. ותת:red עליינו שנה טובה. וגיהה שפטים ושאניטים. רשותים ורצענים לעברך ולנראתך. כי עפיך מקור חיים באורה נראתך. וזה עליינו באשר זילנו לך. תראנני עץ חסידך ווישעד תתן לנו. ואני בחסידך בטחתי יכל לפני בישועתך אשרתך לי כי נמל עלי. תהה אל ישועתי אבטח ולא אפחד. כי עז וומרת יה:

בכל שמחת תורה נתנו אחר שטפין ו/or פוחורי חmitt לחריכ ומשירין פ'ית אחר וקורין בה גיא בפי ואחת הרכבה וצריכין לזרק קריש על הפ'ית אחר הקיראה ואין סופין על הקירוש עליינו משם דחי הפקך: בשחרית משירין ג' פ'ית בא קורין ואות הרכבה ובכ' בראשית ובכ' מפטור בנינו של יום ואם אין שם אלא ג' פ'ית קורין בא' ואות הרכבה ובכ' מארשית ואחבי זוקחן הא' וקורין גם פפטור: גולין פ'ית ג' וטגביהין כל השלשה פ'ית וטחיל התן לזרק שישו:

יששו ושםחו בשמחת תורה. ותנו בבוד לתוכה. כי טוב שחרה מכל סחרה. מפו ומפנינים יקרת. נגילה ונישיש בואת התורה. כי היא לנו עוז ואורה: אלהי אלהי ואשמה

ונפחן מאר וארכתיו ושינוי דא לא נקשן, וכן כאשר היה מס' "חי" וקיים נורא ומרום וקרוש" ויה ניכר בפניו דאיל סטמוא ואהא חורא, ואחותו חול ורעדת באדם שיש לו חול הקיימת רוח"ל:

ד אדומוייד זצוק"ל לא היה לו כה ביל שמי עשרה לישב על השלחן ולהאריך בסעודה עם האנ"ש. כי אחרי עכודתו בחיקפות שהוא דרכו להאריך בכל הקפה בערך שעשו שלימה נשאר ביל כה כל, וגם שהה או קרוב לאור בוקור:

ה אדומוייד זצוק"ל אמר באמצע השנה לרבהה אנ"ש שהיו נזכרים לשיעועה נדולות, וכאשר קרא הפתקאות שלהם אמר להם שבאו אליו על ימם האחרונים של חג הסוכות והוא אצל בועת החיקפות, ואני יורע בכדור משמנה חשוב בנים שנשענו בעית החיקפות שזוה אדומוייד זצוק"ל לבכם עם הקפה שישת:

ו פעם אחת קודם לחיקפות אמר אדומוייד זצוק"ל לחוב החסיד ר' רפאל זיל בוה הלשן, תרע ופאל שעד עטה שעשו הקפה והיה בידינו מאוי קרבע גודלים וחוקים שהם חד' מיניהם. ועתה אנו הולכים לעשות הקפה בידים ריקניות, כי במה שאנו חופטים הם"ה בעית החיקפה אין בוה קיומ מצואה עשה כמו בנטולת לובל. נו ואג מיר רפאל, ואם פאר א פנים האט מעונש אוע ער מאכט הקפה מיט ליידיג הענד. נור די עצה צו דעם אי. שעיטה היה האדם בעצמו קושך בקדושת הר' מינימ. ויהיה לנו בבחינה אחרונג ושורתו בח' לול. ועינוי בח' הדסם. ושפוחתו בח' ערבה. ואו יש יכולת לקחת הס"ה ולחקוף עמה בשמהה וריקון. וכאשר שמע הרבה ר' רפאל אלה הדברים ולנו עינוי דעתות ואמר לו אדומוייד זצוק"ל בוה הלשן

אלח מנהגי אדומוייד זצוק"ל והח"ת ששמעתו ממנה בעניין החיקפות.

א אדומוייד זצוק"ל היה לובש את הקפטא הלבן עם החגורה והמצנפת הלכנה אל החיקפות כמו שהוא לובש ביום הבפורים וביל פסה. ואמר כי ביה"כ אמרנו מהתאמץ להחעלות ולהשתווות למלאכים שנוכל לעמוד עליהם מעורבב ביהר. ע"כ אנו לובשים לבנים כמו המלאכים. ובעת החיקפות בא הש"ח וכל פטלייא דליה לעלם הוא לשמעו החיקפות עם הומירות וחריקון של ישראל כמו שבאים ביל פסה לעולם הוא לשמעו התנהרה בראייה כויה"ק. וע"כ אנו לובשים לבנים להשתווות אל המלאכים שכאים בכתינו. וכן גם בעת החיקפות שירך טעם זה:

ב אדומוייד זצוק"ל אמר שבבל הקפות מקיפים עם ישראל ג"כ מלאכי מעלה. אבל לא כל המלאכים ביחיד בערבוביא. כי עניין מלאכים הם השלווה המבאים והשפעה וקדושה לעולם הוה ולכל מן שבע יש מן מלאכים אחרים. וע"כ באים ו' כתות מלאכים אל החיקפות. דהיינו מלאכים המשפעים חסר לחיקפה א'. מלאכים המשפעים שמורה לחיקפה ב'. מלאכים המשפעים רחמים לחיקפה ג'. מלאכים המשפעים כה הניצוח לחיקפה ד'. מלאכים המשפעים כה החולדה לחיקפה ו'. מלאכים המשפעים עשר לחיקפה ז':

ג אדומוייד זצוק"ל היה מקף בעצמו כל ו' הקפות עם ס"ה הקטנה שלו שקרה בה הבעש"ט נ' פעומים. והשמהה שלו עם הריקון היו למלعلا מכח הטבע וכח האנושי ופניו היו כוערים בלבד אש. ואעפ"כ כשהיה מגע בחיקפה ב' לחומר "אתה הוא אלהינו בשםים ואך נבר ונערץ" היה נעדר

וכל הפסולת הכל גשרף באש הקורשה שתקרב ונחלשל מעולמות העליונים לעולם הזה. ואין כה לשות מוחבבה ורוה לפועל רע ח"ז לכל איש המשמה עיטה בשמותה והורה.

יא אדומו"ד זצוק"ל אמר פעם אחת קודם הקפה שביעית בוה הלשון תדרעא שהקפה שביעית והוא בספירות מלכotas. וזה ג"כ נקורת הקפה דור מלכא משיחא. וחרוי זה יחר קוב"ה ושכינתייה בח"ז מלכות שכינה קרישא עם בח"ז מלך מלכא קרישא. ولكن צוה לנו"ז אין כלחינו" בסיסים ההקפות שתוא נמר ההור העלון. כמו שנוהנים למר על החתונות בנמר ההור. על דרך ישיש עלייך אללהך כמושוח חתן על כליה:

יב אדומו"ד זצוק"ל אמר. שמני עזרה הוא חוללה הבת שבע של שבעת מי החג. ושלמה המלך הוא ג"כ חוללה בת שבע. וכן שמני עזרה הוא האושפיא של שלמה המלך ע"ה:

יג אדומו"ד זצוק"ל אמר בוה הלשון. או איר גיעגען מיך מיט דער סוכה און איר קום אין שטוב ארין אויפ שמייע עצרת. קאן מיך גאר נישט געפינען. ווער זה גם מה שאנו חוליכים מחייב אל חיל. מקודשת הסוכה לקודישת השמייע עצרת. וללא הוה אחר שבעת יט החג יומ חול לא הוה באפשרות לסכול ירידת גדרה כו:

יד אדומו"ד זצוק"ל אמר פעם אחת קודם ההקפות. תדרעא כי בטטרא דקרושא הכל הוא בכח"ז ו"ז מקבל ומושפע. מלבד הטيبة הראשונה. וכל מקיף הוא בכח"ז משפע. וכל מוקף הוא בכח"ז מכביל. והטיבה הראשונה היא בכח"ז מוקף ולא בכח"ז מזוקף. ולעתז לבא ווי' חדש נפלא כמו שכחוב ונכחוה אותו ממעל לו. פי' לבליו נמעל ח"ז להש"ת. ועיטה כל הרכנן וכל הקש

ברוך שחוק מעט. ויין נישט רפאל ווין נישט. ריך וועל איך מיט געמען אויפ מינע פלייצען:

ו אדומו"ד זצוק"ל אמר שהשם הקפות הוא מלבד מה שמורה על פעולות ההקפה מורה ג"כ על משמעות הלאה ע"ד שאיתה החנוי מקוף. כי הש"ת מלחה לאדם על השעה הזאת אור התורה. משמשה רבינו ע"ה התענה ע"ז ארבעים יום וארבעים לילה. ועלינו לשלם הלהאה זו מעט מעת בכל השנה:

ח אדומו"ד זצוק"ל אמר שחתן תורה משפע תורה בעולם הזה. וחתן בראשית משפע עשריות. ואמר בוה הלשון. רעם בעל חתן בראשית שטאפט מען אהן פלע' קעשענים מיט עשריות. אבער ואס קומט ארים או די קעשענים עונען נולעבערט פאלט דורך באילד אלס ארים. און אנדרעי קאנען דאם אויפהייכען:

ט אדומו"ד זצוק"ל הוה קורא בעצמו חתן חורה. וחתן בראשית נכהה. והקפיד מאר לכל יכובד איש קמען עם חתן בראשית. ואמר כי הלא חוב "טוב עין הוא יבורך":

י אדומו"ד זצוק"ל אעפ"י שככל השנה הקפיד מאר לבְּלַתְבָּ� אֶפְיָה תינוקות קשנות בכתה מדשו. ואמר שקשה למוחשבות ורות. וכן גם הקפיד על מה שהרבה פעמים התראו נשים וקטנות בהazzi הבית מדרש וחתת חולאות לשמען הפלתו. אבל בעית ההקפות לא היה מקפיד כלל ע"ז. ואמר שכחוב "שרפים עופרים ממעל לו". פי' שהשרפים עומדים על המשמר כמו אנשי חיל ושומרים אותו ממעל לו. פי' לבליו נמעל ח"ז להש"ת. ועיטה כל הרכנן וכל הקש

כח פדר מנהגי אדומוייד זצוק"ל הקפות

חסובב גבר. ולכן אנחנו בכל שבעת ימיו הרג היינו מוקפים בזקירות הסוכה
בבחי' או רקייף, והר' מינעם השפיעו לנו ארר פנימיו. ועתה שצאננו מן הסוכה
יצאנו מן בחו' מוקפים, ונזכרים אנו לחיות בבחי' מוקפים. להמשיך בעזה"ז
השפעות דקדושה, וכפי ערך המורגה של קבלתנו בעת היותנו מוקפים, כן
ערך המורגה שנוכל לחיות בבחי' מוקפים. וע"ז אמרו חז"ל שאסור
להרים שלא מן המקוף והם בין יין, וטים ובריו כוה הלשון, ובין שחיל
קראו עין התקרכות ב' דברים זה לזה בלשון מן מקוף. לפי זה י"ל טעם נ' על
השם של הקפות שימושו הוא שעה בעז הקפות מתקרבת לנמה ישראל
לאביהם שבשים ונעשה יותר קוף"ה ושכינה להשفع לטו כל מינו השפעות
טובות וקדושה. הן ברוחניות והן בנטמיות. עלינו ועל כל ישראל אמן:

